

توجه: گروه‌های نمایشنامه خوانی در طراحی ایده برای اجرای نمایش به گونه‌ای عمل نمایند که اثر تبدیل به یک نمایش صحنه‌ای نشود.

د- نقالی:

نقالی در اصطلاح پیشه و هنر کسی است که داستان‌ها و واقعه‌های هیجان‌انگیز و جذابی را که شنیده و یا خوانده است، برای سرگرم کردن مردم نقل و بیان می‌کند. نقال، شعریا نثرها را با حرکات و اشارات و گاهی به همراه موسیقی و توصیف کتیبه‌ها و نقاشی‌هایی، بر روی پرده بازگو می‌کند. نقالی یک جریان فرهنگی است که از زمان‌های دور در جامعه ایران رواج داشته است. هنر نقالی در ششمین اجلاس میراث معنوی یونسکو در تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۱ به ثبت جهانی رسیده است. نقال، شعریا نثرها را با حرکات و اشارات و گاهی به همراه موسیقی و توصیف کتیبه‌ها و نقاشی‌هایی بر روی پرده بازگو می‌کند. کسی که در این هنر به فعالیت می‌پردازد به استعداد قابل توجهی برای حفظ اشعار و متن‌ها و هم‌چنین توانایی بداهه‌گویی و مهارت سخنرانی نیاز دارد. لباس او، ساده و گاهی به همراه کلاه باستانی یا کت‌های زرهی در طول اجرای برنامه، برای بازگو کردن صحنه‌های نبرد است. نقال به عنوان نگهبان فرهنگ عامیانه داستان‌های حماسی و قومی و موسیقی محلی ایران شناخته می‌شود. نقالان داستان‌هایی از حماسه‌های قومی، ملی، دینی و واقعه‌های تاریخی و مذهبی را با کلامی سنجیده و آهنگین و بیانی گرم و رسا در میان جمع مردم و در فضاها عمومی یا محفل‌های خصوصی، نقل و روایت می‌کنند.

شرایط اختصاصی مسابقه نقالی:

- شرکت دانش‌آموزان براساس نمایه رشته‌های مسابقات فرهنگی و هنری می‌باشد.
- این رشته انفرادی است و بیش از یک نفر، نمی‌تواند در آن شرکت نماید.
- بهتر است اشعار یا داستان‌های مورد استفاده بر مبنای کتب درسی و یا منابع غیردرسی از قبیل: نظامی گنجوی، شاهنامه، بوستان سعدی و ... باشد.
- در این رشته فقط دانش‌آموز نقال به مسابقات کشوری دعوت خواهد شد، توصیه می‌شود